

klasser fortrinnsviis vilde lade sig forhøre endog mod en lavere Høre end sædvanligt, for der ved at undgaae Udskrivningen. Dette kunde vel forhindres ved at standse al Udmonstring af Mandskab i de Aldersklasser af hver Befarendeegrad, der i Henhold til Lovudkastet vilde komme i Betragtning til Udskrivning, indtil Sæssionerne vare tilendebragte; men da en saadan Foranstaltning vilde medføre større Baand for Søarten, end Diemedet ufordrede, har Ministeriet ikke villet bringe et saadant Middele i Forslag. Da Udskrivningen under sædvanlige Forhold ikke vil være betydelig og, naar den skeer efter de i Udcastet angivne Regler, kun vil omfatte de yngste Aldersklasser af hver Befarendeegrad, vil det ikke medføre nogen Bænkuelighed for de private Skibsførere at faae de af dem allerede forhærede Søfolk, som maatte blive udfkrevne, erstattede ved Andre; og naar det først er blevet almindelig bekjendt, at Udskrivningen skal foregaae blandt de yngre Folk, maa man antage, at Skibsførerne, naar Sæssionerne foreslaae, fortrinnsviis ville søge Mandskab blandt de ældre Aldersklasser.

Forloeds-Udskrivning af dem, som frivillig melde sig til Tjeneste, er hjemlet i Frd. af 8de Januar 1802 § 30, jvfr. Bærnepligtsloven af 12te Febr. 1849 § 22. Skjøndt den tvungne Udskrivning kun skeer blandt Hovedrulle-Mandskabet, kan der — navnlig nu, da alle Utjenstedygtige i Medfør af Bærnepligtslovens § 50 skulle udflettes af Rullerne, — ikke være Noget til Hinder for, at Bærnepligtige af Ungdoms- og Extrarullen, ifølge egen Begjering, blive udfkrevne, saameget mindre, som det antages hjemlet i Bærnepligtslovens § 55, at slige Bærnepligtige kunne lade sig stille for Andre.

Den nugældende Regel med Hensyn til Folgeordenen for de Søværnepligtiges Udskrivning indeholdes i den Kongelige Resolution af 2den Octbr. 1838, hvorefter der ved Siden af de gjorte Togter skal tages Hensyn til, om de

Bekommende ere ugifte eller gifte, og, i sidste Tilfælde, til det Antal Børn, de have. Ligesom imidlertid Resolutionens Bestemmelser ere udtømmende, saaledes give de i Anvendelsen Anledning til mangehaande Tvivl og praktiske Bænkueligheder, idet der navnlig kan være forskjellige Ansuelser, om der alene skal tages Hensyn til de uforfærgede Børn, der ere hjemme hos Forældrene, eller til alle, hvortil kommer, at det ikke er gjort Mandskabet til Pligt ved Præstaaetester eller lignende Beviisligheder at oplyse deres huuslige Stilling. Sæssionerne have derfor i Regelen intet Andet at gaae efter, end de Bærgældendes egne mundtlige Forklaringer i Forbindelse med de Oplysninger, som kunne erholdes paa Sæssionen af Lægsmanden og det øvrige mødende Mandskab; men disse kunne alene erholdes, naar den Udskrivningspligtige møder paa Sæssionen med det Lægd, hvortil han hører, men ikke, naar han fremstiller sig paa Sæssionen et andet Sted, hvilket meget hyppigt er Tilfældet, da der er givet de Søværnepligtige en almindelig Tilladelse til at møde ved Sæssionen for det Sted, hvor de til den Tid have oieblikkelig Ophold. Ligesom det nu overhovedet findes misligt, at tillægge den Omstændighed, at en Søværnepligtig er gift eller i sit Ægteskab har avlet Børn, en afgjørende Indflydelse paa Spørgsmaalet, om han skal udskrives eller ikke, saameget mere, som der nu aldeles ikke tages Hensyn dertil ved Udskrivningen til Landkrigs-tjenesten, saaledes skjønes det ikke rettere, end at de i den Kongelige Resolution af 1838 indeholdte Regler ikke kunne ansees hensigtsmæssige, da derved aldeles ikke tages Hensyn til de Bærgældendes Alder, hvilken dog nu, i Overensstemmelse med de efter Bærnepligtsloven med Hensyn til Landkrigstjenesten gældende Regler, navnlig forsaavidt angaaer Forsterkningsmandskabet samt den saakaldte Trainudfkeclasse (see Bærnepligtslovens §§ 31 og 33) synes at burde have en afgjørende Indflydelse, dog at derved, saavidt muligt, tillige tages Hensyn til de gjorte Drilogstogter.